

Sigte, paa maaske mere end de hidtil have gjort, at bekæmpe ved alle gode Midler, saa at de søge at raade Bod paa de Skader, den har gjort, og derved bidrage til, at vor Befolkning kunde blive myndigere, dygtigere og mere selvbevidst og saaledes frigøres for, hvad der sinker og hemmer dens Fremskridt.

Jørgen Jensen: Der er sikkert mange blandt Befolkningen, som med Forventning have set hen til et Lovgivningsresultat paa dette Omraade. Jeg er tilbøjelig til at mene, at man maaske med for store Forventninger har set hen dertil, idet jeg mener, at der er Grænser for, hvad Lovgivningsmagten kan udrette, især paa et Omraade som dette. Jeg tror, at det fri Arbejde, som gøres herhjemme ud fra en stærk Villie, fremdeles vil blive det bærende i den Sag. Dermed er det ikke sagt, at Lovgivningsmagten nu ikke kan blive et saadant Arbejde til Nytte og Støtte, men jeg tror ikke, at man i alt for høj Grad hverken i denne eller andre Sager skal se hen til Lovgivningsmagten som den Magt, der skal skabe et ganske nyt Grundlag for Arbejdet ude i Befolkningen. Der er mange af dem, som med Forventning have set hen mod dette Lovforslags Vedtagelse, der maaske ere noget fortrydelige over, at det har været saa længe, inden det er kommet, og maaske have været tilbøjelige til at mene, at det paagældende Udvalg har bestilt for lidt. Jeg tror at turde sige, at dette sidste ikke er Tilfældet. Naar det først nu paa tredie Samling er lykkedes at naa frem til at faa Sagen til anden Behandling, skyldes det sikkert det nye Omraade, som man her bevæger sig paa, og at det ved de Forhold, som det vedrører, griber stærkt ind i mange andre, saa at det har været vanskeligt at overse Virkningen af Lovgivningsmagtens Arbejdepaa dette Omraade.

Det ligger ogsaa i, at Opfattelserne have været ret forskellige. Nogle have som deciderede Frihedsmænd i Frihedens Navn modsat sig al Lovgivning paa dette Omraade med den Motivering, at det var Indgreb i den personlige Frihed. Jeg hører ikke til disse, thi hvis man vilde gennemføre dette Princip, kan man overhovedet ikke lovgive, der gives ingen Lov, der ændrer noget som helst, uden at man kan sige, at den griber ind i et eller andet bestaaende Forhold, thi hvad der er Udvikling for den ene, kan være Indskrænkning for den anden. Jeg hører til

dem, der tidligere have været noget betænkelige ved at lægge f. Eks. Handelen med stærke Drikke ind under Afstemning, idet jeg skelner mellem den Ulykke, om man saa vil, der kan afstedkommes ved mindre heldige Beværtninger, og de uheldige Følger, der kunne være forbundne med Handelen med stærke Drikke. At Folk fra offentlige Udsalgssteder kunne købe og tage Varer med hjem og nyde dem hjemme, er et Forhold, som man skal være varsom med at gribe ind i. Jeg har i Vinter paa dette Omraade strakt mig saa vidt, at jeg er gaaet med til ogsaa at underlægge Handel Afstemning. Jeg vil ogsaa minde om de Lempelser, som Udvalget nu er ganske enigt om at indføre i Afstemningsreglerne. I Modsætning til Forslaget i Ædruelighedskommissionens Betænkning vil det blive ganske anderledes let nu baade at faa Afstemning og at faa en Kro eller en Beværtning stemt ned. Jeg er gaaet med til disse Bestemmelser, fordi jeg har set i Praksis, at efter de Fordringer, som stilledes i Kommissionens Betænkning, var det omtrent umuligt at stemme en Beværtning ned, men naar man overhovedet er gaaet ind paa Tanken om at lade Afstemning fungere paa dette Omraade, skal man ogsaa gøre det muligt at skaffe et Resultat. Jeg skal ogsaa minde om den Lempelse, som er indført derved, at Bestemmelsen om, at de, der krævede Afstemning, skulde afholde Omkostningerne, er ændret til, at Omkostningerne skulde afholdes af det offentlige, Kommunen.

Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder, der er saa meget mindre Grund til det, som der ikke er mange Spørgsmaal, hvor jeg tillige med nogle ærede Medlemmer har indtaget et Standpunkt, som er afvigende fra Udvalgets Flertal. Ærede Medlemmer ville jo have set, at Afvigelserne ere ikke saa store, at dette Mindretal har anset det for fornødent at afgive en Mindretalsbetænkning. Men der er dog nogle faa Punkter, hvor vi ikke have kunnet følge Udvalgets Flertal, og jeg skal da ganske kort sige hvorfor. Den ærede Ordfører sagde, at der i Kommissionen og i Udvalget var fuld Enighed om at hindre Drikkeriet i Foreninger. Det er rigtigt, ogsaa jeg vil være med til disse Bestræbelser, og jeg siger, at hvis en Lovgivning paa dette Omraade ikke formaar at ramme det, vi i daglig Tale forstaa ved Smugkroer, er al Lovgivning paa dette Omraade i Grunden forfejlet. Naar jeg imidlertid ikke har kunnet gaa saa vidt, som man foreslaar i en Ændring til § 32, er det, dels fordi